

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ:

L'aposta de l'Arc Metropolità per unes ciutats segures i cíviques

Antecedents:

En les societats contemporànies actuals, la política de seguretat pública, a més de ser un dret, cal entendre-la com una política social, ja que és fonamental per exercir la resta de drets, especialment la llibertat. Per poder exercir tots els drets que tenim garantits, primer de tot ens hem de sentir lliures i segurs. En conseqüència, la seguretat és una política que garanteix l'exercici dels drets per a tots i totes, independentment de qualsevol altra consideració social.

Els entorns urbans no escapem als debats públics sobre la seguretat i la seva percepció social. La seguretat i la convivència a l'espai públic s'ha convertit en una de les principals exigències de la ciutadania. I a la vegada, és un àmbit que l'extrema dreta instrumentalitza de forma constant, provocant d'aquesta manera situacions de conflicte veïnal que posen en risc la cohesió comunitària als barris i ciutats.

Les ciutats de l'Arc Metropolità, en termes generals, som ciutats segures. En conjunt sumem gairebé un milió d'habitants, per tant, és habitual que s'hi generin situacions fruit de ser ciutats vives i dinàmiques. Però tenim al davant reptes importants en matèria de seguretat pública i de civisme que no podem obviar i que cal la suma d'esforços entre administracions per poder controlar-les.

Cinc són els àmbits que permetrien incidir i millorar les percepcions de la ciutadania pel que fa a la seguretat ciutadana:

- a) Reconèixer l'autoritat de tots els cossos de seguretat, així com, ampliar les plantilles, recursos tècnics i materials. Amb un especial esment a les oportunitats que suposa la digitalització i la incorporació de noves tecnologies per facilitar la tasca policial (càmeres de seguretat, *apps*, drons, etc.)
- b) Reforçar la coordinació i cooperació dels diferents cossos policials que operen a Catalunya.
- c) Concertar una estratègia de proximitat policial respectant l'autonomia de les policies locals, però atenent les singularitats i demandes del territori per millorar l'eficàcia davant les diferents problemàtiques de seguretat.
- d) Consolidar la prevenció i la transversalitat de les polítiques de seguretat com a definitòries del model policial de Catalunya.
- e) Reformular els instruments legals per poder pal·liar nous fenòmens delictius i les seves conseqüències.

Cal la implicació de tots els agents per promoure iniciatives actives de prevenció, autoritat democràtica i control dels fets delinqüencials. Combatre els usos excloents i les irregularitats als carrers i places: venda il·legal i tràfic d'estupefaents, els furts, la tinença d'armes blanques, les infraccions de trànsit i qualsevol altre que posi en risc la convivència i la seguretat dels veïns i veïnes. El carrer ha de ser de tots i totes.

Més enllà dels fets delictius, ens trobem també amb accions incíviques i de falta de convivència que també generen problemes a les comunitats i barris. Situacions d'incivisme que en molts casos són difícils de poder realitzar un seguiment policial exhaustiu. I són precisament aquestes males pràctiques les que generen una degradació de l'espai urbà i, per tant, un descens de la percepció de seguretat entre la ciutadania. Els ajuntaments fem esforços importants en campanyes de civisme i controls policials, però és evident que aquestes situacions requereixen de forma imprescindible la implicació i el compromís de la ciutadania.

En els darrers temps, també s'ha detectat una incidència creixent del fenomen de la multireincidència delictiva, especialment en l'àmbit urbà i de les grans ciutats. Les ciutats de l'Arc Metropolità no fugim d'aquesta tendència. Aquesta reincidència delictiva, i entesa com la comissió acumulada de 3 o més delictes per part d'una mateixa persona, s'ha convertit en un dels problemes que més preocupen les grans i mitjanes ciutats de tot el país.

Aquests delictes, habitualment furts, afecten el conjunt de la ciutadania i amb efectes molt negatius per al comerç, el turisme i tota l'activitat econòmica. Exigeixen respostes coordinades per part del conjunt d'administracions públiques i de l'adopció de mesures legislatives urgents.

Els municipis que formem part de l'Associació també denunciem de fa temps la situació de les ocupacions conflictives d'habitatges. Segons les dades del Ministeri de l'Interior, Catalunya centra més del 40% de l'ocupació d'habitatges de tot l'estat, i aproximadament el 75% d'aquestes són a la província de Barcelona. Aquesta xacra impacta de ple en les ciutats de l'Arc. I no només no som aliens, sinó que els nostres convilatans en sofreixen les conseqüències, bé per haver-se vist privats d'un habitatge de la seva propietat a causa d'una ocupació il·legal, bé per patir situacions que trenquen la convivència i suposen riscos a la seguretat de les persones que conviuen en els barris o comunitats de veïns on es produeixen les ocupacions conflictives.

I no podem obviar que la seguretat és una qüestió social. El problema de fons en el seu debilitament en molts casos es deu factors com les desigualtats socioeconòmiques. Cal treballar de forma transversal entre totes les administracions també per pal·liar els efectes de desigualtats entre els col·lectius socialment més vulnerables. La dificultat d'accés a l'habitatge, la falta d'oportunitats laborals -entre altres situacions- poden provocar un augment de situacions d'inseguretat i delictives als nostres barris i ciutats.

En definitiva, cal treballar de forma coordinada per garantir entorns de convivència i seguretat en les ciutats, pobles i barris. Les ciutats de l'Arc Metropolità reivindiquem la política de seguretat ciutadana com un pilar fonamental del nostre sistema democràtic i de llibertats que cal garantir amb tots els instruments al nostre abast.

Acords:

PRIMER. – Treballar conjuntament amb el Departament d'Interior i Seguretat Pública d'un nou marc de col·laboració i coordinació en matèria de seguretat pública entre el cos de Mossos d'Esquadra i els cossos locals. Dues dècades després del desplegament total del cos, ens trobem davant d'una oportunitat per a fer una reformulació que doni cobertura als canvis de necessitats i demandes de la ciutadania. Aquest nou model de relació ha de redefinir i concretar les competències pròpies i els protocols de coordinació, així com aconseguir la màxima cooperació i col·laboració en l'execució de les funcions encomanades als cossos policials que depenen de les administracions.

SEGON. – En l'àmbit de la multireincidència, plantejem instar els grups Parlamentaris presents al Congrés dels Diputats que tramitin la modificació de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, amb l'objectiu de millorar-ne la regulació recentment aprovada de la tipificació dels furtos prevista a l'article 234.2 del text legal esmentat. Aquesta encara no ha donat els seus fruits a causa de la inaplicació que s'ha dut a terme per la manca d'efectius de jutges i jutjats penals, així com les limitacions imposades per la doctrina del Tribunal Suprem, per tant també demanem que s'incrementi la planta judicial.

TERCER. – Instar al Govern d'Espanya i als grups parlamentaris que encetin una reforma del Codi Penal pel que fa referència a l'art. 245.2 on es tipifica el delictes d'usurpació de bé immoble definint-lo com un delictes lleu amb una pena aparellada al delictes de multa de 3 a 6 mesos i passar-lo a delictes greu amb penes privatives de llibertat amb un objectiu dissuasiu de manera que s'evitin el major nombre d'ocupacions, en línia d'altres normatives penals europees. També establir que l'ocupació il·legal d'un immoble no pot constituir, en cap cas, el domicili legal dels ocupants.

QUART. – Treballar en iniciatives i accions conjuntes que suposin una oportunitat per millorar la tasca policial dels cossos locals, així com la percepció de seguretat entre la ciutadania.

CINQUÈ. – Traslladar els presents acords -i de totes les iniciatives plantejades per l'Associació de Municipis de l'Arc Metropolità- al Departament d'Interior i Seguretat Pública i al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, al cos de Mossos d'Esquadra, al Congrés dels Diputats i al Parlament de Catalunya i els seus grups parlamentaris, a la Fiscalia General de l'Estat, al Consell General del Poder Judicial, al Ministeri de l'Interior i al Ministeri de Justícia.